

2023. évi ... törvény

egyes külügyi tárgyú törvények módosításáról

1. A konzuli védelemről szóló 2001. évi XLVI. törvény módosítása

1. §

(1) A konzuli védelemről szóló 2001. évi XLVI. törvény 2. § (2a) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2a) Hivatásos konzuli tisztviselőnek a külpolitikáért felelős miniszter által vezetett minisztériummal (a továbbiakban: a minisztérium) kormányzati szolgálati jogviszonyban álló azon kormánytisztviselő nevezhető ki, aki

- a) közigazgatási alapvizsgával rendelkezik vagy az alól jogszabály alapján mentesül,
- b) a minisztérium konzuli ügyekért felelős főosztályán legalább
- ba) két hónap szakmai gyakorlatot szerzett, amennyiben első alkalommal kerül tartós külszolgálatra konzuli feladatkört magában foglaló beosztott diplomata külszolgálati munkakörbe – konzulként – külszolgálati kihelyezésre, vagy
- bb) – a (2i) bekezdés kivételével – egy hónap szakmai gyakorlatot szerzett, amennyiben nem első alkalommal kerül konzuli feladatkört magában foglaló beosztott diplomata külszolgálati munkakörbe – konzulként – tartós külszolgálatra kihelyezésre, és
- c) a konzuli szakmai tanfolyamot magában foglaló felkészítő képzésen való részvételt követően sikeres konzuli szakvizsgát tett.”

(2) A konzuli védelemről szóló 2001. évi XLVI. törvény 2. § (2c) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2c) Diplomáciai vagy hivatásos konzuli képviselőten a konzuli tisztviselő feladatainak ellátásában – ideértve a hatósági tevékenységet is – való közreműködésre igazgatási munkakörben eljáró személyként (konzuli ügyintéző) a minisztériummal kormányzati szolgálati jogviszonyban álló azon kormánytisztviselő nevezhető ki, aki

- a) közigazgatási alapvizsgával rendelkezik vagy az alól jogszabály alapján mentesül,
- b) legalább egy hónap szakmai gyakorlatot szerzett a minisztérium konzuli ügyekért felelős főosztályán, és
- c) a konzuli szakmai tanfolyamot magában foglaló felkészítő képzésen való részvételt követően sikeres konzuli ügyintézői szakvizsgát tett.”

(3) A konzuli védelemről szóló 2001. évi XLVI. törvény 2. § (2f) és (2g) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2f) A (2a) bekezdés c) pontja szerinti konzuli szakvizsgát, illetve a (2c) bekezdés c) pontja szerinti konzuli ügyintézői szakvizsgát minden konzuli vagy konzuli ügyintézői feladatkört magában foglaló tartós külszolgálati munkakörbe tartós külszolgálat teljesítése céljából történő kihelyezés előtt teljesíteni kell, kivéve, ha a kormánytisztviselő a kihelyezés napját megelőző egy éven belül eredményes konzuli szakvizsgát vagy konzuli ügyintézői szakvizsgát tett.

(2g) A (2a) bekezdés c) pontja szerinti konzuli szakvizsgát, illetve a (2c) bekezdés c) pontja szerinti konzuli ügyintézői szakvizsgát minden konzuli vagy konzuli ügyintézői feladatok ellátására történő

ideiglenes külföldi kiküldetés előtt teljesíteni kell, kivéve, ha az ideiglenes külföldi kiküldetésre a minisztérium konzuli ügyekért felelős főosztályának személyi állományából kerül sor és a kormánytisztviselő a kiküldetés időpontját megelőző 5 éven belül – a kiküldetés keretében ellátandó feladatkörből függően – eredményes konzuli vagy konzuli ügyintézői szakvizsgát tett.”

(4) A konzuli védelemről szóló 2001. évi XLVI. törvény 2. §-a a következő (2h)-(2j) bekezdéssel egészül ki:

„(2h) A (2e) bekezdés f) pontja szerinti konzuli ügyintézői vizsgát minden, külképviselet által foglalkoztatott munkavállalóként, valamint külképviselet által foglalkoztatott házastársként történő foglalkoztatás előtt teljesíteni kell.

(2i) Ha a kormánytisztviselő előző kihelyezése az újabb kihelyezés napját megelőző egy éven belül szűnt meg és az előző kihelyezés során konzuli vagy konzuli ügyintézői (rész)munkakört látott el, a kormánytisztviselőnek az újabb kihelyezés előtt a konzuli szakmai tanfolyamot magában foglaló felkészítő képzésen való részvételt követően konzuli vagy konzuli ügyintézői szakvizsgát kell tennie, azonban a minisztérium konzuli ügyekért felelős főosztályán nem kell szakmai gyakorlatot szereznie.

(2j) A konzuli munkát érintő joganyagban történt lényeges változás esetén a miniszter – a konzuli tisztviselőként vagy a konzuli feladatokban közreműködő munkatársként való további foglalkoztatás feltételeként – az adott részanyagból kötelező jelleggel kiegészítő vizsga letételét rendelheti el.”

2. §

(1) A konzuli védelemről szóló 2001. évi XLVI. törvény 4. § (2)-(4) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2) A külföldre utazó magyar állampolgárnak lehetősége van elektronikus úton a konzuli szolgálat számára megadnia személyes adatait, elérhetőségeit, és az utazásával kapcsolatos adatokat azon célból, hogy a konzuli szolgálat az utazás célországában történt rendkívüli eseményekről értesítse, illetve bajba jutása esetén felvegye vele a kapcsolatot a konzuli segítség biztosítása érdekében.

(3) A konzuli szolgálat figyelemmel kíséri a magyar állampolgárok konzuli védelmét érintő nemzetközi jogi szabályok érvényesülését a külföldi államban, s ezek megsértése, különösen a magyar állampolgárok hátrányos megkülönböztetése, alapvető jogaik súlyos vagy rendszeres sérelme esetén haladéktalanul fellép az adott állam illetékes hatóságainál.

(4) A konzuli szolgálat az általa működtetett területen az egyes országokat (térségeket) kockázati tényezők mérlegelése alapján kategorizálja, majd a biztonsági besorolásukról körültekintő mérlegelést követően, a magyar külképviseletektől kapott információk alapján és az európai uniós konzuli együttműködés keretében folytatott egyeztetés figyelembevételével dönt.”

(2) A konzuli védelemről szóló 2001. évi XLVI. törvény 4. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A konzuli szolgálat biztonsági szempontból négy kategóriába sorolja az egyes országokat (térségeket):

- a) IV. biztonsági kategória: alacsony biztonsági kockázatot rejtő, látogatható,
- b) III. biztonsági kategória: biztonsági kockázatot rejtő, fokozott óvatossággal látogatható,
- c) II. biztonsági kategória: kiemelt biztonsági kockázatot rejtő, utazásra csak halaszthatatlan esetben javasolt, valamint,

- d) I. biztonsági kategória: az utazásra nem javasolt, ott tartózkodás esetén azonnali elhagyásra javasolt

országok (térségek).”

3. §

(1) A konzuli védelemről szóló 2001. évi XLVI. törvény 16. § (1) bekezdés g) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A konzuli szolgálat a konzuli védelem során – jogainak érvényesítése és érdekeinek védelme céljából, továbbá a védelemhez szükséges adatkörben – a védelemre szoruló személy következő személyes adatait kezelheti:)

„g) külföldi tartózkodásával kapcsolatos adatok,”

(2) A konzuli védelemről szóló 2001. évi XLVI. törvény 16. § (1) bekezdése a következő h) ponttal egészül ki:

(A konzuli szolgálat a konzuli védelem során – jogainak érvényesítése és érdekeinek védelme céljából, továbbá a védelemhez szükséges adatkörben – a védelemre szoruló személy következő személyesadatait kezelheti:)

„h) a védelem biztosításához szükséges egyéb adatok.”

4. §

A konzuli védelemről szóló 2001. évi XLVI. törvény

- a) 2. § (2b) bekezdésében a „Konzuli szakmai vizsgára” szövegrész helyébe a „Konzuli szakvizsgára” szöveg, és a „konzuli szakmai vizsga” szövegrész helyébe a „– konzuli szakvizsga részét képező – konzuli vizsga” szöveg,
- b) 16. § (1) bekezdés nyitó szövegrészeiben a „védelem során” szövegrész helyébe a „védelem, illetve a külföldre utazás bejelentése során” szöveg,
- c) 16/A. § (4) bekezdésében a „2. § (2a) és a 2. § (2d) bekezdésben” szövegrész helyébe a „2. § (2c) és (2e) bekezdésében” szöveg lép.

5. §

Hatályát veszti a konzuli védelemről szóló 2001. évi XLVI. törvény

- a) 2. § (2d) bekezdése,
- b) 16. § (1) bekezdés nyitó szövegrészeiben, valamint 16. § (2) bekezdésében a „személyes” szövegrész,
- c) 19. § (7) bekezdése.

2. A külképviseletekről és a tartós külszolgálatról szóló 2016. évi LXXIII. törvény módosítása

6. §

A külképviseletekről és a tartós külszolgálatról szóló 2016. évi LXXIII. törvény 2. § 17. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„17. szakdiplomata: az a diplomata, akit kormányzati igazgatási szerv vagy a különleges jogállású szervekről és az általuk foglalkoztatottak jogállásáról szóló 2019. évi CVII. törvény (a továbbiakban: a különleges jogállású szervekről és az általuk foglalkoztatottak jogállásáról szóló törvény) hatálya alá tartozó különleges jogállású szerv egy ágazati szakmai feladat külképviseleten történő ellátására a kihelyező szervnél tartós külszolgálati kihelyezésre jelöl és határozott időre helyez át, vagy a hivatásos szolgálati jogviszonyra vonatkozó szabályok szerint – kormányzati szolgálati jogviszonyban történő foglalkoztatásra – vezényel a kihelyező szervhez, vagy a 36. § (4) bekezdés b) pontjában foglaltak szerint közvetlenül a kihelyező szerv nevezi ki a külszolgálatára, illetve az azt megelőző felkészülés idejére szóló határozott időre;”

7. §

A külképviseletekről és a tartós külszolgálatról szóló 2016. évi LXXIII. törvény 8. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A tartós külszolgálati munkakörben ellátandó feladatok munkaköri leírás helyett meghatározhatóak a kihelyező szerv szabályzatára történő hivatkozással.”

8. §

A külképviseletekről és a tartós külszolgálatról szóló 2016. évi LXXIII. törvény 11. § (6) és (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(6) A diplomata irányítását a külképviselet-vezető útján – a szakdiplomata tekintetében a szakdiplomata jelölésére jogosult, feladat- és hatáskörében érintett miniszter vagy a különleges jogállású szervekről és az általuk foglalkoztatottak jogállásáról szóló törvény hatálya alá tartozó különleges jogállású szerv vezetője (a továbbiakban együtt: szakminiszter) feladat- és hatáskörébe tartozó kérdésben a szakminiszterrel egyeztetve – a kihelyező szerv vezetője végzi.

(7) A diplomata, valamint az adminisztratív és technikai személyzet (1) bekezdés szerinti felkészítésének és szakmai irányításának, valamint a szakdiplomata és a szakdiplomata jelölésére jogosult, feladat- és hatáskörében érintett szakminiszter által vezetett minisztérium vagy a különleges jogállású szervekről és az általuk foglalkoztatottak jogállásáról szóló törvény szerinti különleges jogállású szerv (a továbbiakban együtt: szaktárca) közötti kapcsolattartás részletes szabályait a Kormány rendeletben szabályozza.”

9. §

A külképviseletekről és a tartós külszolgálatról szóló 2016. évi LXXIII. törvény 22. § (2) bekezdése a következő h) ponttal egészül ki:

(A kihelyezésre és a más külföldi állomáshelyre történő áthelyezésre vonatkozó okiratnak tartalmaznia kell a tartós külszolgálattal kapcsolatos minden lényeges adatot, így különösen a kihelyezettet)

„h) külszolgálati munkakörére vonatkozóan a 8. § (5) bekezdése szerinti szabályzat alkalmazása esetén az erre való utalást,”

10. §

A külképviseletekről és a tartós külszolgálatról szóló 2016. évi LXXIII. törvény 25. § (21) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(21) A külpolitikáért felelős miniszter által vezetett minisztérium mint kihelyező szerv a kihelyezett, a külképviselet által foglalkoztatott házastárs, valamint az 57/B. § szerinti vendégoktatói ösztöndíjprogramban résztvevő ösztöndíjas számára az euró- vagy dollárárfolyam-emelkedés hatásának mérséklésére árfolyam-kompenzációt biztosíthat. Az árfolyam-kompenzáció megállapításának feltételeire, mértékére vonatkozó részletes szabályokat a külpolitikáért felelős miniszter rendeletben állapítja meg.”

11. §

A külképviseletekről és a tartós külszolgálatról szóló 2016. évi LXXIII. törvény 26. § (1a) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1a) Ha az állomáshely szerinti országban a bankrendszer állapota az utalás biztonságát veszélyezteti, illetve egyéb ok miatt banki átutalásra nincsen lehetőség, a kifizetés pénzforgalmi számláról történő készpénzkifizetés útján a külképviseleten történik euróban vagy USA-dollárban attól függően, hogy a külképviselet részére melyik valuta használata engedélyezett. A készpénzben kifizetésre kerülő díjazás euróra vagy USA-dollárra történő átváltása a bérszámfejtés hónapját megelőző hónap 15. napján érvényes, a Magyar Nemzeti Bank által közzétett hivatalos devizaárfolyamon történik.”

12. §

A külképviseletekről és a tartós külszolgálatról szóló 2016. évi LXXIII. törvény 30. § (1a) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1a) Az egymillió forintot meghaladó egészségügyi ellátások esetén a kihelyezett és hozzátartozója kérelmére a kihelyező vezető egyedi méltányosságot gyakorolhat az egészségügyi ellátási költségek külképviselet általi megelőlegezése tekintetében. Megelőlegezés esetében a kihelyezett nyilatkozatot tesz arra nézve, hogy az egészségbiztosító felé történő költségelszámolás benyújtásakor a költségelszámolás kedvezményezettjeként a kihelyező szervet teszi meg. A kihelyezett a nyilatkozatban hozzájárul ahhoz, hogy, ha az egészségbiztosító nem, vagy nem teljes mértékben téríti meg a kihelyező szerv részére a megelőlegezett egészségügyi ellátás – kifizetés napján érvényes a Magyar Nemzeti Bank által közzétett hivatalos devizaárfolyamon számolt – költségeit, akkor a megtérítésre nem kerülő összeg az egészségbiztosító határozata jogerőre emelkedését követő hónaptól a devizailletményéből legfeljebb 6 hónap alatt, egyenlő részletekben levonásra kerüljön.”

13. §

(1) A külképviseletekről és a tartós külszolgálatról szóló 2016. évi LXXIII. törvény 31. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Ha a kihelyezett kormánytisztviselő a tartós külszolgálatának megszűnéséig vagy megszüntetéséig több szabadságot vett igénybe annál, mint ami a tartós külszolgálaton töltött időre megilletné, a különbözetre kifizetett devizailletmény összegét köteles visszafizetni.”

(2) A külképviseletekről és a tartós külszolgálatról szóló 2016. évi LXXIII. törvény 31. §-a a következő (4a) bekezdéssel egészül ki:

„(4a) Ha a külképviselet által foglalkoztatott házastárs a külképviselettel fennálló munkaviszonya megszűnéséig vagy megszüntetéséig több szabadságot vett igénybe annál, mint ami a munkáltatónál

töltött időre megilletné, a különbözetre jogalap nélkül kifizetett munkabér összegét köteles visszafizetni. A visszafizetési kötelezettségre nem alkalmazandó a munka törvénykönyvéről szóló törvény 164. §-a.”

14. §

A külképviseletekről és a tartós külszolgálatról szóló 2016. évi LXXIII. törvény 33. § (6) és (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(6) A (2) bekezdés szerinti juttatásra, illetve a szülési szabadságra jogosult kihelyezett, valamint külképviselet által foglalkoztatott házastárs

- a) az Ebtv. 43. § (1) bekezdése szerinti táppénzre nem jogosult,
- b) az Ebtv. 40. § (1) bekezdése szerint csecsemőgondozási díjra jogosult, azonban az ellátás a tartós külszolgálat vagy külképviselet által foglalkoztatott házastárs esetében a külképviselettel fennálló munkaviszonya ideje alatt nem folyósítható.

(7) A kihelyezett, valamint külképviselet által foglalkoztatott házastárs üzemi balesete vagy foglalkozási megbetegedés esetén a kihelyezettet devizailletménye, valamint a külképviselet által foglalkoztatott házastársat a munkabére 100%-a, útibaleset esetén a kihelyezettet devizailletménye, valamint a külképviselet által foglalkoztatott házastársat a munkabére 90%-a illeti meg a keresőképtelenség időtartamára, de legfeljebb 90 napig. A 90. napot követően a kihelyezettet, valamint a külképviselet által foglalkoztatott házastársat – ha egészségügyi állapota engedi – további gyógykezelésre haza kell szállítani. A 90. napot meghaladó – további legfeljebb 90 nap – időtartamra a kihelyezett a devizailletményének, a külképviselet által foglalkoztatott házastárs a munkabérének 30%-ára jogosult függetlenül a tartózkodás helyétől. Az Ebtv. szerinti baleseti táppénzre a kihelyezett a tartós külszolgálat ideje, valamint a külképviselet által foglalkoztatott házastárs a külképviselettel fennálló munkaviszonya alatt nem jogosult. Ha a folyósítás ideje alatt megszűnik a kihelyezett tartós külszolgálat vagy kormányzati szolgálati jogviszonya, valamint a külképviselet által foglalkoztatott házastárs külképviselettel fennálló munkaviszonya, akkor a baleseti táppénz az Ebtv. 55. § (3) bekezdése szerinti fennmaradó jogosultsági időre folyósítható.”

15. §

A külképviseletekről és a tartós külszolgálatról szóló 2016. évi LXXIII. törvény 58. §-a a következő (22) bekezdéssel egészül ki:

„(22) A felkészülés, valamint a tartós külszolgálat idejére, az érvényes és kockázatmentes nemzetbiztonsági szakvéleménnyel rendelkező, tartós külszolgálatra való kihelyezésre jelölt személy a 36. § (4)–(4b) bekezdése, illetve a 36. § (8a) bekezdés a) pontjában foglaltak szerint a 36. § (4) bekezdés a) pontja szerinti vezénnyel a külpolitikáért felelős miniszter által vezetett minisztériumhoz vezényelhető.

16. §

A külképviseletekről és a tartós külszolgálatról szóló 2016. évi LXXIII. törvény 20. alcíme a következő 58/K. §-sal egészül ki:

„58/K. § E törvénynek az egyes külügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2023. évi törvénnyel (a továbbiakban: Módtv7.) megállapított rendelkezéseit a Módtv7. hatálybalépését megelőzően létrejött jogviszonyokra is alkalmazni kell.”

17. §

A külképviselletekről és a tartós külszolgálatról szóló 2016. évi LXXIII. törvény

- a) 1. § (1) bekezdés d) pontjában a „4. § és 9/A. §” szövegrész helyébe a „4. §, 9/A. §, 19. § (3) bekezdés, 33. § (2), (4), (6) bekezdés, 39. § d) pont és 57/B. §” szöveg,
- b) 1. § (1) bekezdés e) pontjában az „58. § (13) bekezdése” szövegrész helyébe az „58. §” szöveg, valamint a „szolgálati” szövegrészek helyébe a „szolgálati jogviszonyban” szöveg,
- c) 1. § (1) bekezdés f) pontjában a „szolgálati” szövegrészek helyébe a „szolgálati jogviszonyban” szöveg,
- d) 1. § (1) bekezdés i) pontjában az „57/B. §” szövegrész helyébe a „25. § (21) bekezdése és az 57/B. §” szöveg,
- e) 2. § 3. pontjában a „munkaköri leírásában” szövegrész helyébe a „munkaköri leírásában vagy a 8. § (5) bekezdése szerinti szabályzatban az általa betöltött külszolgálati munkakörhöz kapcsolódóan” szöveg,
- f) 6. § (1) bekezdés b) pontjában a „Munka Törvénykönyvéről szóló törvénnyel” szövegrész helyébe a „munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvénnyel (a továbbiakban: munka törvénykönyvéről szóló törvény)” szöveg,
- g) 6. § (1) bekezdés f) pontjában a „munkaköri leírásban” szövegrész helyébe a „munkaköri leírásban vagy a 8. § (5) bekezdése szerinti szabályzatban az általa betöltött külszolgálati munkakörhöz kapcsolódóan” szöveg,
- h) 8. § (1a) bekezdésben a „munkaköri leírásában” szövegrész helyébe a „munkaköri leírásában vagy a 8. § (5) bekezdése szerinti szabályzatban az általa betöltött külszolgálati munkakörhöz kapcsolódóan” szöveg,
- i) 8. § (4) bekezdésében a „munkaköri leírásukban” szövegrész helyébe a „munkaköri leírásukban vagy a 8. § (5) bekezdése szerinti szabályzatban a külszolgálati munkakörükhöz kapcsolódóan” szöveg,
- j) 12. § (2) bekezdésében az „áthelyezett” szövegrész helyébe az „áthelyezett vagy kirendelt” szöveg,
- k) 15. § (1) bekezdésében az „áthelyezett” szövegrész helyébe az „áthelyezett vagy kirendelt” szöveg,
- l) 29/D. § (3) bekezdésében a „kihelyezett számára” szövegrész helyébe a „tartós külszolgálatra kihelyezett, valamint a külképviselő által foglalkoztatott házastárs számára” szöveg és az „amelyet a” szövegrész helyébe az „amelyeket az ezen napokra elrendelt” szöveg,
- m) 33. § (2a) bekezdésében az „az Ebtv.-ben” szövegrész helyébe az „a kormányzati igazgatásról szóló törvényben” szöveg,
- n) 36. § (4) bekezdés nyitó szövegrészeiben a „személy a felkészülés, valamint a tartós külszolgálat idejére” szövegrész helyébe a „személy” szöveg,
- o) 36. § (4) bekezdés a) pontjában a „kormányzati szolgálati” szövegrész helyébe a „kormányzati szolgálati vagy közszolgálati” szöveg és az „a kormányzati igazgatásról szóló törvény szerinti külszolgálati kirendeléssel,” szövegrész helyébe a „a kormányzati igazgatásról szóló törvény szerinti külszolgálati kirendeléssel vagy a különleges jogállású szervekről és az általuk foglalkoztatottak jogállásáról szóló törvény szerinti határozott idejű áthelyezéssel” szöveg,
- p) 36. § (4) bekezdés b) pontjában a „kormánytisztviselőnek kinevezi.” szövegrész helyébe a „kormánytisztviselőnek kinevezi, azzal, hogy ez esetben a kihelyező szerv, a szakminisztérium és a jelölt között a szakmai irányítás, valamint a jogok és kötelezettségek gyakorlásának

rendjére vonatkozóan a külszolgálati kirendelési megállapodással egyező tartalmú megállapodást kell kötni.” szöveg,

- q) 39. § i) pontjában a „munkaköri leírásban” szövegrész helyébe a „munkaköri leírásban vagy a 8. § (5) bekezdése szerinti szabályzatban az általa betöltött külszolgálati munkakörhöz kapcsolódóan” szöveg,
- r) 43. §-ban az „áthelyezett” szövegrész helyébe az „áthelyezett vagy kirendelt” szöveg,
- s) 58. § (19) bekezdésében a „közalapítványnál” szövegrész helyébe a „közalapítványnál, valamint a Magyar Állam tulajdonban álló külügyi vagy külgazdasági tevékenységet folytató gazdasági társaságnál” szöveg,
- t) 58. § (21) bekezdésében a „(7b)” szövegrész helyébe a „(7)–(7b)” szöveg lép.

18. §

Hatályát veszti a külképviseletekről és a tartós külszolgálatról szóló 2016. évi LXXIII. törvény

- a) 22. § (4) bekezdésében a „munkaköri leírása kiadásának rendjét a kihelyező vezető normatív utasításban határozza meg azzal, hogy a” szövegrész,
- b) 58. § (4) bekezdése,
- c) 58. § (21) bekezdésében a „180 napon belül” szövegrész.

3. A különleges jogállású szervekről és az általuk foglalkoztatottak jogállásáról szóló 2019. évi CVII. törvény módosítása

19. §

A különleges jogállású szervekről és az általuk foglalkoztatottak jogállásáról szóló 2019. évi CVII. törvény a következő 33/A. §-sal egészül ki:

„33/A. § [A tartós külszolgálati kirendelés]

(1) A különleges jogállású szerv hatáskörébe tartozó szakmai feladat, illetve e feladat támogatásának ellátása céljából a köztisztviselő a külpolitikáért felelős miniszter, illetve az európai uniós ügyek koordinációjáért felelős miniszter által vezetett minisztériumba (a továbbiakban együtt: kihelyező szerv) a különleges jogállású szerv vezetője döntése alapján – a kihelyező szervvel egyeztetve – a feladatellátáshoz szükséges határozott időre kirendelhető (a továbbiakban: külszolgálati kirendelés).

(2) A külszolgálati kirendelés idejére a köztisztviselő a kihelyező szerv állományába kerül és ezen időtartamra a közszolgálati jogviszonya tekintetében (ide értve a közszolgálati munkaviszonyát is) tartós távollévőnek minősül. A külszolgálati kirendelés időtartama alatt a kihelyező szerv a köztisztviselőt a kormányzati igazgatásról szóló 2018. évi CXXV. törvény (a továbbiakban: Kit.) szerinti kormányzati szolgálati jogviszonyban, kormánytisztviselőként foglalkoztatja. A köztisztviselő a feladatellátás idejének leteltét vagy a kirendelési megállapodás megszűnését, illetve megszüntét követően a különleges jogállású szerv állományába visszakerül, azzal, hogy a kihelyező szervnél fennálló kormányzati szolgálati jogviszonya időtartama a közszolgálati jogviszonya időtartamába (ide értve a közszolgálati munkaviszonyának időtartamát is) jogfolytonosan, megszakítás nélkül beleszámít.

(3) A külszolgálati kirendelés – a (2) bekezdésben foglalt rendelkezéseken kívül – a közszolgálati jogviszonyt nem érinti. A külszolgálati kirendelés időtartama alatt a (2) bekezdésben foglaltak szerint a köztisztviselőnek a Kit.-ben, valamint a külképviseletekről és a tartós külszolgálatról szóló 2016. évi LXXIII. törvényben (a továbbiakban: Külszoltv.) foglaltaknak megfelelően a kormányzati szolgálati jogviszonyra irányadó szabályok szerinti illetményét, egyéb juttatásait, az ezzel járó közterheket és a

külszolgálati kirendeléssel felmerülő költségeket az a kihelyező szerv viseli, ahova a köztisztviselőt kirendelték.

(4) A Magyarország Európai Unió melletti Állandó Képviselőre diplomataként, szakdiplomataként tartós külszolgálatra való kihelyezés céljából az európai uniós ügyek koordinációjáért felelős miniszter által vezetett minisztériumhoz meghatározott időre külszolgálati kirendelés keretében kirendelt köztisztviselő felett a munkáltatói jogokat az európai uniós ügyek koordinációjáért felelős miniszter gyakorolja.

(5) Az (1)-(4) bekezdésben nem szabályozott kérdésekben a külszolgálati kirendeléssel kapcsolatosan a Külszoltv.-t kell alkalmazni.”

4. Záró rendelkezések

20. §

(1) Ez a törvény – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – a kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

(2) Az 1. alcím 2023. június 15-én lép hatályba.

